



Рис. 4.7. „Ангели, които въртят небесните сфери. XIV в.“ [643:2], с. 196, ил. 1.

СТРАШНИ БЯХА ТЕ; НАПЛАТИТЕ ИМ У ВСИЧКИ ЧЕТИРИ НАОКОЛО БЯХА ПЪЛНИ С ОЧИ (пълни със звезди – А. Ф.). И КОГАТО ХОДЕХА ЖИВОТНИТЕ, ВЪРВЯХА И КОЛЕЛАТА ДО ТЯХ; А КОГАТО ЖИВОТНИТЕ СЕ ПОДИГАХА ОТ ЗЕМЯТА, ПОДИГАХА СЕ И КОЛЕЛАТА (въртенето на орбиталното колело на планетата – А. Ф.). Където духът искаше да отиде, там и те отиваха... КОГАТО ХОДЕХА ОНИЯ, ВЪРВЯХА И ТИЯ; И КОГАТО ОНИЯ СТОЯХА, СТОЯХА И ТИЯ; И КОГАТО ОНИЯ СЕ ПОДИГАХА ОТ ЗЕМЯТА, ЕДНАКВО С ТЯХ СЕ ПОДИГАХА И КОЛЕЛАТА, ЗАЩОТО ДУХЪТ НА ЖИВОТНИТЕ БЕШЕ В КОЛЕЛАТА“ (Иез. 1:15-16-18-21).

Библейският автор напълно откровено описва планетите и ежедневно-то им движение по орбитите колела. Описанието е толкова ясно, че идентификацията на „животните“ като планети е съвсем естествена.

Някои от късносредновековните илюстратори на Библията, които вече не разбират действителния астрономичен смисъл на „очите, покрили тела-